

antifa community

ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ

ΟΜΑΔΩΝ ANTIFA COMMUNITY / ΤΕΥΧΟΣ 11 / ΜΑΡΤΗΣ 2013

ΣΗΜΕΡΑ, περισσότερο από ποτέ,
ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε

πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. [antifacommunity@yahoo.gr]

antifa
community

8. Μηνοειδής
φθίνουσα

6. Αμφιγυρτός φθίνουσα

1. Νέα Σελήνη

2. Μηνοειδής
αύξουσα

Ω, ΛΑΛΑ! ΛΕΝΕ ΔΗΛΑΔΗ ΠΩΣ
ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΛΑΚΕΔΕΣ
ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ; ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ
ΤΑ ΛΕΦΤΑ, ΛΟΙΠΟΝ; ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑ, ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΑΤΩΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟ; ΓΙΑ ΤΟΣΟ ΠΟΤΑΠΙ
ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΑ
ΑΦΕΝΤΙΚΟΥΛΙΑ ΤΟΥΣ;

ΑΚΟΥΣ;
ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ
ΥΠΟΨΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΚΡΑΤΟΣ &
ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΛΕΜΕ, ΛΕΕΙ,
ΜΑΛΑΚΙΕΣ ΚΙ ΟΤΙ ΒΓΑΖΟΥΜΕ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ
ΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΟΤΙΜΗΣΟΥΜΕ ΚΙ
ΑΛΛΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ...

ωτον τέταρτον

ΛΕΩ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΒΑΣΙ-
ΚΟ ΜΙΣΘΟ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΟΥΜΕ ΠΩΣ
ΦΤΑΙΕΙ Ο ΑΝΑΔΡΟΜΟΣ ΕΡΜΗΣ ΤΩΝ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ.
ΜΗ ΓΕΛΑΣ ΡΕ ΜΑΛΑΚΑ,
ΨΗΣΤΟ...

FUCK THE ARMY!

Βουίζει ο τόπος

για τα λεγόμενα «εθνικά θέματα»: τις «τουρκικές προκλήσεις», τις διαφωνίες για την ΑΟΖ και τις γκρίζες ζώνες. Στις διεθνείς συναντήσεις του Σαμαρά, αλλά και του «αριστερού» Τσίπρα, τα θέματα εξωτερικής πολιτικής πλέον είναι πολύ ψηλά στην ατζέντα. Έτσι γίνεται όλο και πιο φανερό, πως μέσα στην κρίση οι λογαριασμοί των αφεντικών και των πολιτικών τους εκπροσώπων δεν περιορίζονται στα μέτρα που ψηφίζουν και τους φόρους που επιβάλλουν. Αντίθετα η κρίση ανοίγει την όρεξη όλων αυτών που βρίσκονται στην κορυφή της εξουσίας, όλων αυτών με τα μεγάλα στομάχια.

Μέσα σε μια τέτοια συγκυρία τα «εργαλεία» της εξωτερικής πολιτικής αποκτούν μεγαλύτερο ειδικό βάρος. Τέτοιο πράγμα είναι κι ο στρατός: ένα εργαλείο καταστροφής, έτοιμο για χρήση

σε περίπτωση που χρειαστεί. Γι' αυτό άλλωστε και υποσχέθηκε προεκλογικά ο Σαμαράς πως δε θα πειράζει τους μισθούς των σωμάτων ασφαλείας. Μπορεί αυτή η υπόσχεση να μην τηρήθηκε απολύτως, αλλά οι μπάτσοι κι οι καραβανάδες συνεχίζουν να έχουν τις λιγότερες δυνατές περικοπές. Κι αυτό σε μια εποχή που οι μισθοί είναι 300 και 400 ευρώ!

Κάπως έτσι αναβαθμίζεται ο στρατός και ο ρόλος του: πάνω στους «εθνικούς κινδύνους» και τις μελλοντικές εποποιίες. Αλλά δε θα τους περάσει τόσο εύκολα! Η άρνηση στη στρατιωτική θητεία υπάρχει ήδη και πρέπει να κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να γίνει επιλογή όλο και περισσότερων! Ξέρουμε τι είναι η θητεία: εννιά μήνες που είναι αριετοί για να σου γαμήσουν τη ζωή. Εννιά μήνες που ξυπνάς με πρωινές επάρσεις σημαίας και υπακούς στις διαταγές των

στρατόκαβλων καραβανάδων. Είναι κι αυτή μια σημαντική εκπαίδευση, για μελλοντικούς υπάκουους πολίτες που κοιτάνε τη δουλειά τους.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό ο στρατός. Είναι μια μηχανή καταστροφής που κρύβει το πώς δουλεύει. Κρύβει την διαχρονική ταξική αλήθεια πως σε καιρό πολέμου, προλετάριοι μιας εθνικότητας θα κληθούν να σκοτώσουν προλετάριους μιας άλλης, στο «όνομα της πατρίδας τους». Κρύβει πως όσοι μιλάνε για τα «δίκαια του έθνους» θα βρίσκονται πάντα στα μετόπισθεν και θα είναι στρατηλάτες εκ του ασφαλούς. Άλλοι θα είναι εκείνοι που θα κληθούν να γίνουν το κρέας για τα κανόνια.

Και πρέπει αυτοί οι «άλλοι», εμείς δηλαδή, **να ακυρώσουμε στη πράξη κάθε απόπειρα να γίνουμε το κρέας στο βωμό των «εθνικών θεμάτων»!**

ΑΠΟ "ΕΜΗΝΕΣ + ΑΔΕΛΦΟΙ"

Δεν πήνε πολλά χρόνια από τότε που κράτος, media και νοικοκυραίοι μιλούσαν με συγκίνηση για τη βόρεια ήπειρο. Θλίψη για τα «ποδοκιά αδέρφια». Δάκρυα για τις «αλύτρωτες πατρίδες» που έμεναν έξω από την αγκαλιά της μαμάς Ελλάδας. Θυμάστε; Και «ξαφνικά» φτάνουμε στο 2013 και την εφαρμογή ενός νέου νόμου.

Συγκεκριμένα, όσοι ομογενείς διαμονής στην Ελλάδα, δε μόνιμης και νόμιμης διαμονής δεν έχουν 20 χρόνια δικαιούνται πλέον σύνταξη βάσει νόμου! Το μέτρο αργίζει πάνω από 60.000 ανθρώπους. Κυρίως από την παλιή σοβιετική ένωση και τη βόρεια ήπειρο. Μόνο ένας στους 20 ομογενείς πρόκειται να συνεχίσει να παίρνει σύνταξη. Η καταβολή του «αστρονομικού» ποσού των 345 περίπου ευρώ σύνταξης σταματάει.

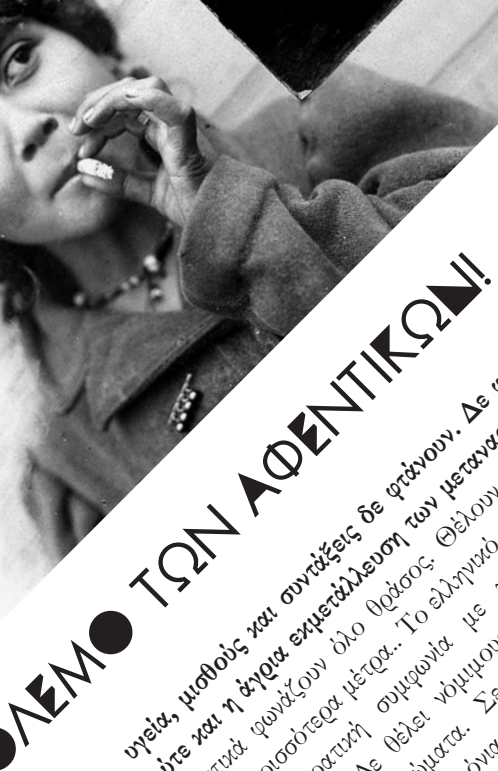
Τη δεκαετία του 90 οι ένοπλες συγκρούσεις στα Βαλκάνια εκτός από χιλιάδες πτώματα δημιουργούσαν και «εγκαταλείψεις». Το ελληνικό κράτος παραμόνευε σαν όρνιο να βουτήξει ότι μπορούσε. Η ιδέα και μόνο μιας τέτοιου μεγέθους μπάζας είχε πολλούς να χάνουν τον ύπνο τους. Τα όνειρα για προσαχτίσεις εδαφών και μπίζνες μεγάλωναν. Μαζί μεγάλωνε η «αγίατη» για τις ελληνικές μειονότητες. Το ελληνικό κράτος κοχίζει να ελληνικοποιεί επιλεκτικά ομογενείς. Ταυτόχρονα, παριστάνει το σωτήρα των ομογενών από τα «κακά» καθεστώτα της παλιής σοβιετικής ένωσης. Θρίαμβος της δημοκρατίας! Η εξωτερική πολιτική στόχευε στην επέκταση στις κοντινές αγορές. Οι μειονότητες μπορούσαν να προσφέρουν την πολυπόθητη νομιμοποίηση αυτών των επιδιώξεων. Οι δουλειές -αν και όχι όσο θα θέλανε- πήγαν πολύ καλά. Ειδικά για τις ελληνικές τράπεζες.

Σήμερα, οι ανάγκες είναι διαφορετικές. Οι ελληνικές εταιρείες έχουν εδραιωθεί στα γειτονικά κράτη και συνεχίζουν να βγάζουν τεράστια κέρδη. Η αγωνία του κράτους είναι να σώσει και να ενισχύσει τις τράπεζές μέσα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης και έντονου ανταγωνισμού. Οι περιορισές σε παιδεία,

...ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
+ ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΙ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟ

ΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ!

υγεία, μισθοίς και συντάξεις δε φτάνουν. Δε φτάνει ούτε και η άγρια εκμετάλλευση των μεταναστών. Τα αφεντικά φωνάζουν όλο θράσος. Θέλουν μέτρα. Τα μετά περισσότερα μέτρα.. Το ελληνικό κράτος αρνείται κάθε διακρατική συμφωνία με χώρες προέλευσης μεταναστών. Δε θέλει νόμους, γιατί οι «αθροαίον» δεν έχουν δικαίωμα. Σε κανένα μετανάστη στην αναγνωρίζονται τα χρόνια εργασίας του πριν έρθει στην Ελλάδα. Έτσι, η σύνταξη είναι άπαστο όνειρο. Αυτό δεν είναι κάτι καινούριο. Πλέον, το ίδιο θα ισχύει και για τους επαναπαρισμένους έλληνες μετανάστες.

Όπως όλοι οι μετανάστες, έτσι και οι ομογενείς έχουν βιώσει το ρατσισμό στο πετσί τους. **Η υποδοχή τους στην Ελλάδα δε γινόταν με φιλιά και αγκαλιές, αλλά με φιλιά και αγκαλιές.** Οι υπόδοξη αλβανούς και τουρκόσπορους. Βιάτετε οικονομικοί τους τουριστικό σχέτως καταγωγή δεν κουβαλάνε μαζί μετανάστες «αδελφοί» τους. Οσάο, το ελληνικό μυαλό ορισμένων ομογενών ακόμα δε μπορεί να χωρέσει αυτό που γίνεται τώρα. Τα παράπονα του τύπου «μας φέρονται σαν έλληνες 2ης κατηγορίας» και «μας αντιμετωπίζουν σαν ξένους» είναι συχνά. Ακούσαμε μάλιστα και ορισμένους να δηλώνουν ότι ως ομογενείς έχουν «2 φορές πιο καθαρό ελληνικό αίμα» (?) από τους υπόλοιπους έλληνες και παρόμοιες ελληνικές βλακείες. Αφαιρώντας όμως τις γαλανόκενες παρωπίδες, η πραγματικότητα δεν αγνοείται εύκολα. **Τα κέρδη δεν**

ενδιαφέρονται για καθαρά αίματα και DNA. Ούτε το κράτος που τα εξασφαλίζει και τα υπηρετεί. Οι νόμοι δεν υπηρετούν τις εξουσίες. Τα χτυπήματα του κράτους συμφέροντα της εξουσίας. Τα χτυπήματα του κράτους των αφεντικών επεκτείνονται χωρίς στους επόμενους πιο αδύναμους χόκους της κοινωνικής αλυσίδας. **Νέες κοινωνικές ομάδες θα αποκοπούν από το κομμάτι και θα χαρακτηριστούν παρείσακτες και «αθροαίον».** Αυτό το μέτρο δεν αφορά τους ομογενείς μόνο. Όπως το κίνημα των μεταναστών από κράτος και παρακράτος δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. Είναι μέρος του πολέμου των αφεντικών ενάντια σε όλη την εργατική τάξη.

Μόνη απάντηση η δική μας οργανωμένη αντίθεση.

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ • ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ

Αυτός ο τόπος από τα αρχές του '90 και ακόμα νωρίτερα είναι γεμάτος από παράνομους ανθρώπους. Όχι από αυτούς τους παράνομους που μαθαίναμε μικροί, με τα όπλα και τις μάσκες. Έχει και από αυτούς. Κυρίως όμως **έχει ένα άλλο είδος «παρانونών»**, αυτών που μιλάνε γλώσσες που δε καταλαβαίνουμε, που έχουν ονόματα που δε μπορούμε να προφέρουμε, που ψιθυρίζουν άλλες προσευχές όταν φοβούνται και τραγουδάνε άλλα τραγούδια όταν χαίρονται και που είναι φτωχοί. Έρχονται από μακριά και είναι φτωχοί. Αυτό είναι το κύριο είδος παρانونών που υπάρχουν στην Ελλάδα. Κι όταν περάσουν τα χρόνια και αυτοί οι άνθρωποι μάθουν να χαίρονται κι αυτοί με τα δικά μας τραγούδια κι αρχίσουν να ψιθυρίζουν κι αυτοί τις ίδιες προσευχές. Ίσως πιο αραιά πια γιατί μπορεί να φοβούνται και πιο αραιά. Κι όταν τα ονόματα τους σταματήσουν να

μοιάζουν τόσο δύσκολα, γιατί έξη χρόνια στο διπλανό θράνιο εντάξει, το θυμάσαι πια το Αριάν. Τότε τι γίνεται; Εντάξει, δεν είναι πια το ίδιο παράνομοι με τότε. Είκοσι χρόνια μετά όμως παραμένουν άνθρωποι Β' κατηγορίας.

Το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, γνωστό και ως «νόμος Ραγκούση» ψηφίστηκε το 2010. Το νομοσχέδιο αυτό δεν έκανε τίποτα περισσότερο από το να βάζει μερικά από τα αυτονόητα. Και αυτά με το τσιγγέλι. Νομιμοποιούσε οριστικά ένα μικρό μέρος από τους μετανάστες που ζουν στην Ελλάδα τα τελευταία είκοσι χρόνια ή τα παιδιά τους που έχουν γεννηθεί ή μεγαλώσει εδώ. Έμοιαζε μάλλον με μια υποτυπώδη και καθυστερημένη απόπειρα από το κράτος να τακτοποιήσει θεσμικά τους μετανάστες από τα Βαλκάνια που είχαν έρθει εδώ στις αρχές του 90 και είναι πλέον ενσωματωμένοι. Φυσικά το νομοσχέδιο δεν έλυνε κανένα από

ΜΕΤΑ

τα ζητήματα που αντιμετωπίζει το σύγχρονο μεταναστευτικό ρεύμα από τις εμπόλεμες ζώνες της ασίας και της αφρικής. Αυτοί στην απόλυτη παρανομία και τσιμουδιά.

Όμως σ'εποχές ακροδεξιάς βαρβαρότητας αυτονόητα δεν υπάρχουν. Το νομοσχέδιο αυτό πριν λίγο καιρό θεωρήθηκε αντισυνταγματικό και αποσύρθηκε μέχρι να αναθεωρηθεί αφήνοντας ξανά χιλιάδες ανθρώπους στη προσωρινότητα και υπό άγνωστο νομικό καθεστώς. Υπάρχουν βλέπεις σε κάθε κράτος κάποια όρια που είτε είσαι τυχερός και βρίσκεσαι μέσα σε αυτά οπότε ονομάζεσαι πολίτης αυτού του κράτους και απολαμβάνεις το σύνολο των δικαιωμάτων που απολαμβάνει ένας πολίτης είτε έχεις την ατυχία να βρεθείς έξω από τη "ζεστασιά" αυτών των ορίων. Τι σημαίνει αυτό; Ότι υπάρχουν εργάτες που μένουν σε αυτό το γεωγραφικό μέρος για χρόνια με μερικά ή χωρίς καθόλου δικαιώματα.

Εργάτες που μπορεί να δουλεύουν στην ίδια θέση με κάποιον άλλο αλλά να παίρνουν λιγότερα λεφτά. Εργάτες που δε μπορούν να διεκδικήσουν τίποτα στη δουλειά τους επειδή χρειάζονται τα ένσημα για να ανανεώσουν τα χαρτιά τους.

Κι αυτοί είναι οι φίλοι μας, οι γκόμενοι μας, οι γείτονες μας, οι υπάλληλοι στο διπλανό γραφείο. Είναι αυτοί τώρα κι αργότερα θα είμαστε κι εμείς. Γιατί είκοσι χρόνια τώρα, αυτό θα έπρεπε να το έχουμε μάθει πια...

Το παρόν των μεταναστών είναι εικόνα από το δικό μας μέλλον.

Είτε αυτό σημαίνει τ'ακόλλητα ένσημα στη δουλειά, είτε το ξύλο στα αστυνομικά τμήματα, είτε την αξία της ίδιας μας της ζωής.

ΑΚΟΜΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ;

ΜΙΑ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ...

[+ 1 ΚΤΗΡΙΟ ΚΑΠΟΥ ΣΤΗ ΛΕΝΟΡΜΑΝ]

Η εκκένωση της κατάληψης της villa amalias

λίγο πριν τα χριστούγεννα του 2012 και της σκαραμαγκιά τρεις βδομάδες μετά βρέθηκαν στο επίκεντρο του θεάματος για πάνω από ένα μήνα. Η δημόσια τάξη καλοσώρισε το νέο έτος με μια καινούρια ανακάλυψη: Τα κέντρα ανομίας. Ήταν ίσως η πρώτη φορά που η αναπαραγωγή των βασιικών αναγκών κατονομάστηκε δημόσια ως παρανομία. Πόσο όμως διαφέρει αυτό από τα εδώ και τουλάχιστον μια πενταετία διακηρυγμένα σχέδια των αφεντικών να ξεμπερδεύουν οριστικά με τα κοινωνικά κομμάτια που δε μπορούν ή δε θέλουν να ζήσουν όπως τους επιτρέπουν και ταυτόχρονα αρνούνται να πεθάνουν;

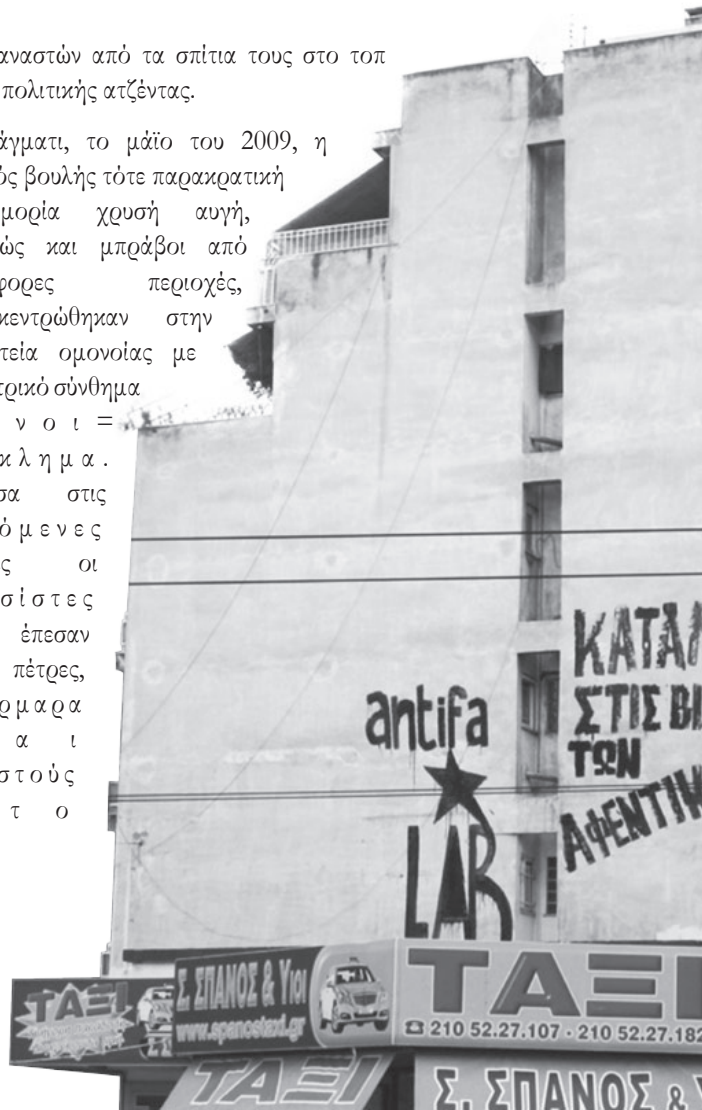
Αρχικά πριν ο κρατικός μηχανισμός και οι παρακρατικοί φίλοι του επιτεθούν συντονισμένα στους χώρους όπου ζουν μετανάστες, το έδαφος είχε προετοιμαστεί κατάλληλα μηντιακά. Τα καταλύματά των μεταναστών είχαν από καιρό βαφτιστεί υγειονομικές βόμβες, οι μετανάστες είχαν αναγορευτεί σε υπεύθυνους για την υπαβάθμιση περιοχών και της εμπορικής τους αξίας και οι νυκοκυρταίοι ξημεροβραδιάζονταν γύρω απ' τις τηλεοράσεις φρικάρωντας με μετανάστες γείτονες που ούτε καν είχαν μπει στον κόπο να γνωρίσουν. Όλα ήταν έτοιμα για να αναθεθεί στους φασίστες να ανεβάσουν τις βίαιες εξώσεις

μεταναστών από τα σπίτια τους στο τοπ της πολιτικής ατζέντας.

Πράγματι, το μάϊο του 2009, η εκτός βουλής τότε παρακρατική συμμορία χρυσή αυγή, καθώς και μπράβοι από διάφορες περιοχές, συγκεντρώθηκαν στην πλατεία ομονοίας με κεντρικό σύνθημα

ξένοι =
έγκλημα.

Μέσα στις επόμενες ώρες οι φασίστες την έπεσαν με πέτρες, μάρμαρα και λοστούς στο

εγκαταλειμμένο κτίριο του παλιού εφετείου στη σωκράτους όπου διέμεναν μετανάστες, ενώ τα ματ είχαν περικυκλώσει την περιοχή και παρακολουθούσαν την εμπροσθοφυλακή τους να επιτίθεται. Τελικά τον ιούλιο η αστυνομία εκκένωσε το κτίριο από τους μετανάστες. Μία βδομάδα πριν, αφγανοί μετανάστες που έμεναν σε καταυλισμό στην πάτρα είχαν δεχτεί επίθεση από την αστυνομία, ο καταυλισμός κατεδαφίστηκε με μπουλντόζες και κήριε. Μέσα στα επόμενα χρόνια μετανάστες που έμεναν σε εγκαταλειμμένα κτίρια σε διάφορες πόλεις πετάχτηκαν έξω από την αστυνομία και μεταφέρθηκαν σε αστυνομικά τμήματα και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Πιο πρόσφατη η εκκένωση κατελημμένου από μετανάστες ξενοδοχείου ειτός λειτουργίας στα χανιά το γενάρη.

Η παρανομία τους; Αρνήθηκαν να δολοφονηθούν ή να πεθάνουν και βρήκαν μέρη να μείνουν και

να συναναστρέφονται χωρίς να πληρώνουν λεφτά που δεν έχουν. Σήκωσαν τον τσαμπουνά να επιβιώσουν και μάλιστα συλλογικά σε μια χώρα που τους φωνάζει με χίλια στόματα ότι περισσεύουν. Γιατί η έξωση από καταλήψεις ανθρώπων που δεν έχουν που αλλού να μείνουν την ίδια στιγμή που στο δρόμο καρδακούν γι' αυτούς φασίστες και μπάτσοι, ισοδυναμεί με έξωση απ' τη χώρα. Οι εκκένώσεις καταλήψεων μεταναστών συμπληρώνουν την άρνηση του κρατικού μηχανισμού να τους δώσει χαρτιά και ταξιδιωτικά έγγραφα, την απαγόρευση ενοικίασης σπιτιών σε αυτούς, την απαγόρευση ιατρικής τους περιθαλψής. Με λίγα λόγια την απαγόρευση της αναπαραγωγής της ίδιας της ζωής τους.

Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς τι θα σήμαινε οι καταλήψεις του πλέον υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης να μείνουν ατιμώρητες και να λειτουργήσουν ως παράδειγμα. Τι θα σήμαινε εάν, όταν τα απομεινάρια του κοινωνικού κράτους φωνάζουν πλέον ευθαρσώς «άντε γαμηθείτε», το πείσμα έφτιαχνε ανενόχλητο νέες σχέσεις και δομές που θα αμφισβητούσαν τις υπάρχουσες. Ήταν και γι' αυτό που έπρεπε οι καταλήψεις να βαφτιστούν κέντρα ανομίας. Γιατί ο μόνος τρόπος για να μη δει κανείς το προφανές, το παράλογο του να μένει κάποιος στο δρόμο ενώ υπάρχουν χιλιάδες άδεια κτίρια, είναι να σκέφτεται σαν άτομο ενάντια στους παράνομους. Γιατί το αντίθετο θα μπορούσε να δουλέψει. **Και αυτό το τρέμουν.**

Και καλά κάνουν.

ΠΑΣ ΕΛΛΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΣ

Ποιος θυμάται τις πρώτες βδομάδες από την εφαρμογή του ξένιου δία σαν επιχείρηση σύλληψης όλων των μεταναστών και προσφύγων «χωρίς χαρτιά»;

Μάλλον ελάχιστοι από μας. Σίγουρα πάντως τις θυμούνται αυτοί που πιάστηκαν τότε και έκτοτε, και μετράνε τις μέρες ως την αποφυλάκισή τους.

Οι μπάτσοι τους είχαν πει πως η κράτηση δε θα διαρκέσει πάνω από λίγους μήνες. Και αυτοί το πίστεψαν. Αλλά τα τρίμηνα τέλειωσαν, τα εξάμηνα επίσης, η αποφυλάκιση δεν ερχόταν, και η κοροϊδία έγινε πασιφανής.

Οι μπάτσοι θέλοντας να κρατήσουν ήσυχους τους νέους κρατούμενούς τους, τους υπόσχονταν γρήγορη αποφυλάκιση του στυλ «κάντε υπομονή, για λίγο είναι». Μόλις όμως ξεκίνησαν να διαδίδονται τα νέα για τους δεκαοκτώ μήνες, οι κοροϊδευμένοι μετανάστες και

πρόσφυγες άρχισαν να εξεγείρονται συνειδητοποιώντας πως θα αναγκαστούν να περάσουν ενάμισι χρόνο στη φυλακή «για το τίποτα».

Και όχι μόνο αυτό, αλλά υποχρεώνονται να ζήσουν στις χειρότερες, κάποιες φορές, συνθήκες: Στο κέντρο κράτησης της Κομοτηνής τους είχαν χωρίς ζεστό νερό και θέρμανση το καταχείμωνο. Άλλοι, που είναι στα υπόγεια κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων όπως αυτό της Κυψέλης, έχουν να δουν το φως του ήλιου έξι μήνες.

Ακόμη, όσο αυτοί οι μετανάστες είναι φυλακισμένοι, οι συγγενείς τους που έχουν μείνει πίσω, περιμένουν να τους στείλουν οι ξενιτεμένοι λίγα χρήματα

να επιβιώσουν. Οι μετανάστες που εξεγείρονται στα κέντρα κράτησης και αντιμετωπίζονται από τους μπάτσους με ξύλο-χημικά και από τη δικαιοσύνη με τις πιο βαριές ποινές, εξεγείρονται ΚΑΙ ενάντια στην εκδοχή να αφήσουν τις οικογένειές τους να πεινάσουν.

Καμιά φωνή αλληλεγγύης όμως δεν ακούστηκε γι αυτούς τους εξεγερμένους, αυτούς τους απεργούς πείνας, αυτούς τους εκδικητικά και παραδειγματικά τιμωρημένους.

Δεν ήταν αρκετοί οι λόγοι τους; Οι αιτίες της αγανάκτησής τους λίγες;

Σ' αυτήν την ιστορία με το αρχαιοελληνικό όνομα, είναι φανερό, την υποκρισία των κρατικών υπηρεσιών και τη βαναυσότητα των μπάτσων τη συμπληρώνει η ελληνική κοινωνία με τη σιωπή της.

Μήπως όμως να λέγαμε καλύτερα, με τη *βαρβαρότητά της*?

"[...]Τώρα για το conscious rap πιστεύω πως συνεχίζεται μια παράδοση που υπάρχει εδώ και χρόνια. Το χιπ χοπ συνεχίζει να είναι έντονα αντιφασιστικό όχι απαραίτητα με πολιτικούς όρους αλλά με την έννοια της ρήξης ενάντια σε κάθε καταπίεση, υποτίμηση και χειραγώγηση. Κι όταν βρίσκεσαι στη συναυλία και αυτά που λες επηρεάζουν κι αγγίζουν και άλλους, μοιάζει να δημιουργείται κάτι που ξεφεύγει από το προσωπικό βίωμα κι αποκτά μια πιο συλλογική διάσταση. Που είναι το οξυγόνο της όλης φάσης. Γι' αυτό και όσοι πάνε να κάνουν ένα δίσκο σε μια εταιρεία ακολουθώντας τους όρους της βιομηχανίας, το χάνουν. Και βλέπεις ότι αμέσως μετά χάνουν την φρεσκάδα τους, ουσιαστικά εξαφανίζονται.

[...]Το ότι κάποιος έχει απήχηση ας πούμε δεν τον κάνει καλό για μένα. Από την άλλη το ότι δεν τον ακούει και κανείς δε σημαίνει ότι είναι underground. Μπορεί να μην είναι καλός σε αυτό που κάνει, να είναι απλά κακός mc.

Για μένα το σημαντικό είναι να μην είσαι κενός. Να είσαι καλός σε αυτό που κάνεις και να το υποστηρίζεις με τις πράξεις. Γιατί αν αθροίζαμε όλες τις αντιφασιστικές και αντιιμπατιστικές ατάκες που έχουν ειπωθεί από χιπχοπάδες, το ένα τοις εκατό να είχε συμβεί θα είχε γίνει επανάσταση. Γι' αυτό λέω για τις πράξεις. Οπότε αυτό που περιμένω από τη χιπ χοπ φάση είναι λιγότερα λόγια και περισσότερες πράξεις. Και το καλό είναι πως έχουν ξεπηδήσει, εντός κι εκτός αθήνας, πολλές diy και συλλογικές προσπάθειες από συγκροτήματα ή project όπως ο «υπόγειος ήχος» στο «Παπουτσάδικο» που κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτοοργανωμένη μουσική δηλαδή και δημόσια σε δρόμους και πλατείες. Πράξεις και όχι λόγια."

(Από τη συνέντευξη του Κακοτέχνη στο περιοδικό BARRICADA μετά τη συμμετοχή του στο 5ο Antifa LIVE, μαζί με τον Παράξενο, τον Crack και τους 812, στις 23/2 στην κατάληψη "Παπουτσάδικο" στο Χαϊδάρι.)

Για νεότερα, συντονιστείτε στο www.antifalive.gr...

NO SNITCHING

KEEP OUR STREETS HONEST

ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΝΕΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΑΣ

Μετά τους μπάτσους και τους χαφιέδες του κράτους έρχονται και οι πριμοδοτημένοι του ρουφιάνοι.

Σύμφωνα με ένα καινούριο νομοσχέδιο το οποίο ψηφίστηκε στην Βουλή, κάποιος ο οποίος δεν έχει κανένα ηθικό ενδοιασμό θα μπορεί να καλεί ή να πηγαίνει στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του για να καταδώσει ό,τι ξέρει και για όποιον ξέρει. Φυσικά όλο αυτό με το αζημίωτο, θα έχουν την ευκαιρία να πάρουν μόρια για να προσληφτούν σε σώματα ασφαλείας. Αυτό προσπαθούν να

το βάλουν σε λειτουργία καμία 5 ετία αλλά χωρίς ιδιαίτερο αποτέλεσμα. Στοχεύοντας άλλοτε σε διαφόρους ανθρώπους που βάσει την νομοθεσία παρουσιάζουν παραβατικές συμπεριφορές, ενοχλώντας την έννομη τάξη και άλλοτε σε άτομα που μπορεί να έχουν διαφορετικές από τις κυρίαρχες πολιτικές πεποιθήσεις.

Σε άλλες χώρες η ρουφιανία έχει γίνει κοινωνικά ανεκτή ακόμη και στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Υπάρχουν τηλεφωνικά νούμερα της αστυνομίας που μπορεί να καλέσει ο οποιοσδήποτε κομπλεξικός είτε επώνυμα είτε ανώνυμα για να αναφέρει οποιοδήποτε μαλακία εντόπισε (αν φόραγε κράνος κάποιος που

πέραγε με το μηχανάκι, αν κάπνιζε στο ασανσέρ...). Φυσικά όλο αυτό το ρουφιανό project έχει μαζί του όλους εκείνους τους νομιμόφρονες πολίτες που τους ενοχλεί ο πιτσιρικάς που βαφεί τοίχους λες και μόνο του πρόβλημα της μίζερης ζωής τους είναι αυτό.

Όμως δεν είναι μόνο ο παράγοντας της νομιμοφροσύνης, είναι και η υπόσχεση για μια θέση εργασίας. Προφανώς κάποιους οι οποίοι απλά απέτυχαν να γίνουν αστυνομικοί, security και ρουφιάνοι ενός αφεντικού δεν τους μπαίνει κανένα ζήτημα να κάνουν κάτι τέτοιο και φυσικά οτιδήποτε άλλο τους ζητηθεί αρκεί να βγάλουν μερικά χρήματα.